

پایانی برای یک روش

مهدی عباسی

انتخابات ریاست جمهوری یازدهم، با تمام پیچیدگی‌هایی که داشت، با امیدهای فراوان ایجاد شده، به سرانجام رسید و فصل نوینی در تاریخ جمهوری اسلامی رقم خورد. انتخاباتی که برای اولین بار همراه با انتخابات دور چهارم شوراهای اسلامی شهر و روستا برگزار شد تا جمعیت انتخابات نیز تجربه شود. اما در این میان در کنار همه پیام‌هایی که نتایج انتخابات و حضور حماسی مردم به همراه داشت، عکس‌العمل جامعه به رفتار و عملکرد دولت احمدی‌نژاد نیز قابل تامل و توجه است. دولتی که در دور دوم فعالیتش یعنی دوره دهم دولت در جمهوری اسلامی، حواشی را به اوج خود رساند و هر از چند گاهی با سوژه‌ای، حاشیه‌ای جدید پدید می‌آورد. این حاشیه‌سازی‌ها و موج‌آفرینی‌ها، اما در حالی بود که فشارهای شدید اقتصادی، زندگی روزمره مردم را تحت الشعاع قرار داده بود و در حالی که همگان از دولت احمدی‌نژاد، رفع نابسامانی‌ها و حداقل ثبات قیمت‌ها را خواستار بودند، دولتی‌ها بر طبل حاشیه‌ای جدید، می‌کوبیدند. شاید همین حاشیه‌سازی‌ها و رفتارهای متفاوت بود که نتایج قابل توجهی در انتخابات ریاست جمهوری رقم زد. عکس‌العمل واقعی‌تر مردم به رفتارهای دولت را هم می‌توان در انتخابات شوراهای شهر تهران مشاهده کرد. انتخاباتی که حتی یک نفر از لیست حامیان دولت که با نام «در امتداد مهر» در عرصه حاضر بودند، نتوانست در میان اسامی منتخبان جای بگیرد. تا بدین ترتیب، امتداد

دولت احمدی‌نژاد، پایان یابد؛ امتدادی که نه در دولت و نه در شورای آینده، جایی ندارد. این پایان دولت فقط در عرصه انتخاباتی نمود ندارد، بلکه اظهار نظر یاران دیروز و منتقدان امروز احمدی‌نژاد هم حکایت از آن دارد که باید شاهد روزهای پرخبرتری در نقد عملکرد دولت نهم و دهم بود. به طور نمونه، علیرضا پناهیان که زمانی در حمایت از احمدی‌نژاد در ردیف اول بود اینک تمام قد، علت پیروزی روحانی را عملکرد پرمسأله احمدی‌نژاد معرفی می‌کند و می‌گوید: «گرانی و بداخلاقی احمدی‌نژاد، دلیل پیروزی روحانی است» و یا همچنین یادآور می‌شود: «عملکرد دولت بود که رای نیاورد». البته این انتقادات از احمدی‌نژاد در حالی است که روزگاری پناهیان می‌گفت: «یقین بدانید اگر شخصی همچون احمدی‌نژاد در زمان امام راحل بود، هرگز زهری به ایشان نوشانده نمی‌شد.» به هر حال اگر فعلاً از نقد تمجیدهای بی‌چون و چرای دوستداران دیروز احمدی‌نژاد و تاثیر این حمایت‌های تمام قد در اوضاع نابسامان اقتصادی عبور کنیم، می‌توان مدعی شد، حامیان دولت، بازندگان اصلی این انتخابات بودند.

حامیان دولت باید بدانند، به گونه‌ای عمل کرده‌اند و چنان افراط و تفریطی در عرصه مدیریتی داشته‌اند، که تعادل و اعتدال‌گرایی به خواسته عمومی مردم بدل شده است. شاید، هیچ وقت یاران احمدی‌نژاد تصور نمی‌کردند که حتی در روستاهای توسعه نیافته کشور هم، صدای اعتدال‌گرایی مورد اقبال مردم باشد. به نظر می‌رسد، حامیان دولت بهتر است، فرصتی اتخاذ کنند و نگاهی به عملکردهای افراطی‌شان داشته باشند، چرا که مهم‌ترین پیام مردم، توصیه به اعتدال‌گرایی در این انتخابات بود.